

Република Србија
Врховни касациони суд
Кзз 1053/2015
08.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.В. и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.В., адвоката В.М.-Ј., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К 136/14 од 02.03.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 614/15 од 14.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 08.12.2015. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.В., адвоката В.М.-Ј., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К 136/14 од 02.03.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 614/15 од 14.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву К 136/14 од 02.03.2015. године, окривљени Н.В. и Н.Г. оглашени су кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које су осуђени и то: окривљени Н.В. на казну у трајању од 11 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 19.04.2012. до 16.05.2012. године, док је окривљеном Н.Г. за предметно кривично дело утврђена казна затвора у трајању од 11 месеци, а потом му је узета као утврђена казна затвора у трајању од осам месеци по правноснажној пресуди Апелационог суда у Београду Кж1 93/14 од 17.09.2014. године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и шест месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 19.04.2012. до 16.05.2012. године. Том пресудом на основу одредбе члана 87. и члана 246. став 7. КЗ према окривљеном Н.В. изречена је мера безбедности одузимања предмета и то опојне дроге марихуане нето тежине 21,35 грама, а према окривљеном Н.Г. мера безбедности одузимања предмета и то опојне дроге

марихуане нето тежине 15,58 грама. Истом пресудом окривљени Н.В. обавезан је да у корист буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка плати износ од 13.000,00 динара, а на име паушала износ од 4.000,00 динара, док је окривљени Н.Г. обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 7.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 614/15 од 14.09.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених Н.В. и Н.Г. и пресуда Вишег суда у Смедереву К 136/14 од 02.03.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног Н.В., адвокат В.М.-Ј., због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд наведене правноснажне пресуде преиначи у погледу правне квалификације дела и одлуке о казни, односно да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.В., адвоката В.М.-Ј. је неоснован.

Бранилац окривљеног, побијајући правноснажне пресуде због повреде закона, не указује конкретно ни на једну повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, а из образложења захтева и навода да окривљени Н.В. предметну опојну дрогу није неовлашћено држао ради продаје, те да следствено томе и није извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је оглашен кривим, већ да је исти предметну опојну дрогу држао ради сопствене употребе стајући на правно становиште да се његовим радњама стичу законска обележја кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ произилази да захтев подноси због повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Н.В. неосновано је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни 4 последњи пасус образложења пресуде је дао јасне и довољне разлоге о

томе да се у радњама овог окривљеног стичу сва законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа, судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.